

C O N V E Ţ I E

**între Guvernul României și Guvernul Federal al Republicii Federale Iugoslavia
pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital**

Guvernul României și Guvernul Federal al Republicii Federale Iugoslavia, dorind să încheie o Convenție pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital, în vederea creării de condiții stabile pentru dezvoltarea pe multiple planuri a cooperării economice și în alte domenii între cele două țări, în special în domeniul cooperării și investițiilor pe termen lung, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și pe capital, stabilite în numele fiecărui stat contractant sau al subdiviziunilor sale politice sau al unităților sale administrative-teritoriale ori al autorităților sale locale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitele pe suma totală a salariilor plătite de întreprinderi, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente, asupra cărora se aplică prezenta convenție, sunt:

în cazul României:

- (1) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
 - (2) impozitul pe profit;
 - (3) impozitul pe salarii și pe alte remunerații similare;
 - (4) impozitul pe venitul agricol;
 - (5) impozitul pe dividende;
- (denumite în continuare *impozit român*);

în cazul Iugoslaviei:

- (1) impozitul pe profitul societăților;
- (2) impozitul pe venitul cetățenilor;
- (3) impozitele pe capital;
- (4) impozitul pe venitul din activități de transport internațional;

(denumite în continuare *impozit iugoslav*).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau, în esență, similare, care sunt stabilite după data semnării acestei convenții, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții:

- (1) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Iugoslavia, după cum cere contextul;
- (2) termenul *România* înseamnă România și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra căreia România își exercită suveranitatea, drepturile suverane și jurisdicția în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și în subsolul acestor ape;
- (3) termenul *Iugoslavia* înseamnă Republica Federală Iugoslavia și, când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul uscat al Iugoslaviei, apele sale interioare și fundul mării sale teritoriale, spațiul aerian aferent, precum și fundul mării și subsolul părții de mare, depărtată peste limita exterioară a mării teritoriale, asupra căreia Iugoslavia exercită drepturile sale suverane cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional;

- în cazul României, orice persoană fizică care posedă cetățenia României;
- în cazul Iugoslaviei, orice persoană fizică care posedă naționalitatea Iugoslaviei;

- (5) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate sau orice altă asocieră de persoane;
- (6) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice altă entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;
- (7) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;
- (8) expresia *transport internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă, vapor, aeronavă, vehicul feroviar sau rutier, exploatate de o întreprindere care are locul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului când asemenea transport este efectuat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;
- (9) expresia *autoritate competentă* înseamnă:
 - în cazul României, Ministerul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;
 - în cazul Iugoslaviei, Ministerul Federal al Finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ce privește aplicarea acestei convenții de un stat contractant, orice termen care nu este definit în convenție va avea înțelesul pe care îl are în cadrul legislației acestui stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică. Sensul din legislația fiscală a acestui stat va prevala asupra sensului dat termenului în alte legi ale acestui stat.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acestui stat, este supusă impunerii în acest stat, datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului conducerii, locului înregistrării sau oricărui alt criteriu de natură similară. Dar această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acest stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse sau capital situate în acest stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statul său se determină după cum urmează:

- (1) aceasta va fi considerată rezidentă a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state, va fi considerată rezidentă a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);
- (2) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, ea va fi considerată rezidentă a statului în care locuiește în mod obișnuit;
- (3) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului al cărui național este;
- (4) dacă această persoană este național al ambelor state sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă a statului în care se află locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară, în întregime sau în parte, activitatea sa.

2. Expresia *sediu permanent* include, îndeosebi:

- (1) un loc de conducere;
- (2) o sucursală;
- (3) un birou;
- (4) o fabrică;
- (5) un atelier; și
- (6) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Un șantier de construcții sau un proiect de construcții sau de instalare constituie sediu permanent, numai dacă durează o perioadă mai mare de 24 de luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia *sediu permanent* se consideră că nu include:

- (1) folosirea de instalații, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;
- (2) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;
- (3) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;
- (4) vânzarea de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau expoziții temporare ocazionale, după închiderea târgului sau a expoziției menționate;
- (5) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv în scopul cumpărării de produse sau mărfuri sau colectării de informații pentru întreprindere;
- (6) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv în scopul de a face reclamă, pentru furnizare de informații, pentru cercetare științifică sau pentru activități similare, care au un caracter pregătitor sau auxiliar pentru întreprindere;
- (7) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele (1)–(6), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană — alta decât un agent cu statut independent cărui i se aplică prevederile paragrafului 6 — acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat pentru orice activități pe care acea persoană le îndeplinește pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile unei asemenea persoane sunt limitate la cele menționate la paragraful 4, care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor aceluiași paragraf.

6. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant, numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod), nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agri-

cultură sau din exploatarea forestiere) situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acest celălalt stat.

2. Expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include în orice caz accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, vapoarele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluiași sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluiași sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acest stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartitia uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie totuși să fie aceeași prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute din exploatarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere în trafic internațional sunt

impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Profiturile obținute din exploatarea vapoarelor angajate în transport internațional pe căi navigabile interioare sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

3. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval sau a unei întreprinderi de transport pe căi navigabile interioare se află la bordul unei nave sau vapor, atunci acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau vaporului sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava sau vaporul.

4. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

ARTICOLUL 9 Întreprinderi asociate

1. Când:

- (1) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant, sau
- (2) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celui alt stat contractant

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat și impune în consecință profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri. La efectuarea acestei modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10 Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a dividendelor.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende*, folosit în acest articol, înseamnă veniturile provenind din acțiuni sau din alte drepturi care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni, de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, în care societatea plătitoare de dividende este

rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau baza fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al aceluși celălalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un sediu permanent sau bază fixă, situate în acel celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă, în întregime sau în parte, profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat.

ARTICOLUL 11 Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin și potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat, dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celui alt stat contractant, o subdiviziune politică sau o unitate administrativ-teritorială sau o autoritate locală a acestuia sau de orice bancă a aceluși guvern, a subdiviziunii politice sau a unității administrativ-teritoriale ori a autorității locale a acestuia.

4. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului, și în special veniturile din efecte publice și venituri din titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi, în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța, în legătură cu care sunt plătite dobânzile, este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o subdiviziune politică, o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă, în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi, și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la doborâtă ultima sumă

menționată. În acest caz partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin și potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe*, folosit în prezentul articol, înseamnă plăți de orice fel, primite pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau televiziune, transmisiilor destinate publicului prin satelit, cablu sau tehnologii similare, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă sau procedeu de fabricație secret sau pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial ori științific sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o subdiviziune politică, o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al celui stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele, și aceste redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Comisioane

1. Comisioanele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste comisioane pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin și potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al comisioanelor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a comisioanelor.

3. Termenul *comisioane*, folosit în prezentul articol, înseamnă plățile făcute către un broker, agent comisionar general sau către oricare altă persoană asimilată unui broker sau agent de către legislația fiscală a statului contractant din care provin asemenea plăți.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al comisioanelor, fiind un rezident al

unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin comisioanele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar activitățile pentru care se plătesc comisioanele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Comisioanele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este acel stat, o subdiviziune politică, o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al celui stat. Totuși, când plătitorul comisioanelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care sunt legate activitățile care generează obligația de plată și comisioanele se suportă de sediul permanent sau baza fixă, atunci aceste comisioane se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma comisioanelor, ținând seama de serviciile pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 14

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, și situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare, făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt stat.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere exploatate în trafic internațional, a vapoarelor angajate în transport internațional pe căi navigabile interioare sau a proprietăților mobiliare necesare exploatării acestor mijloace de transport sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1, 2 și 3, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 15

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat, cu excepția următoarelor situații, când aceste venituri pot fi, de asemenea, impuse în celălalt stat contractant:

(1) dacă rezidentul dispune în mod obișnuit de o bază fixă în celălalt stat contractant în scopul desfășurării activităților sale; sau

(2) dacă rezidentul este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau perioade care însumează sau depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni care începe sau se termină în anul calendaristic vizat.

În situația de la subparagrafele 1) sau 2), venitul poate fi impus în celălalt stat contractant dar numai acea parte din acesta care este atribuită bazei fixe sau venitului

obținut din activitățile desfășurate în perioada în care rezidentul a fost prezent în acel celălalt stat.

2. Expresia *profesii independente* cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 16

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17, 19, 20, 21 și 22, salariile și alte remunerații similare, obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată, sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

- (1) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat; și
- (2) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat; și
- (3) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează le are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, aeronave, vehicul feroviar și rutier, exploatate în trafic internațional sau la bordul vapoarelor angajate în transport internațional pe căi navigabile interioare, sunt impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 17

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare, primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 18

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 15 și 16, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile sale personale desfășurate în această calitate, pot fi impuse în statul contractant în care aceste activități sunt exercitate.

2. Când veniturile, în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 15 și 16, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1, în cadrul schimburilor culturale sau sportive, convenite de guvernele celor două state contractante, sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt exercitate aceste activități.

ARTICOLUL 19

Pensii

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 20, pensii și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut, vor fi impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 20

Funcții publice

1. (1) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant, o subdiviziune politică, o unitate administrativ-teritorială sau o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat sau subdiviziunii politice, unității administrativ-teritoriale sau autorității locale, sunt impozabile numai în acest stat.

(2) Totuși aceste remunerații sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a celui alt stat, și:

- este un național al celui alt stat, sau
- nu a devenit rezident al celui alt stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. (1) Pensiile plătite de sau din fonduri create de un stat contractant, de o subdiviziune politică, de o unitate administrativ-teritorială sau de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate celui alt stat sau subdiviziunii politice sau unității administrativ-teritoriale ori unității locale sunt impozabile numai în acel stat.

(2) Totuși aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezident și național al celui alt stat.

3. Prevederile art. 16, 17 și 19 se aplică remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant, de o subdiviziune politică, de o unitate administrativ-teritorială sau de o autoritate locală a acestuia.

ARTICOLUL 21

Studentii

1. Plățile pe care un student sau un practicant care este sau a fost imediat înaintea sosirii într-un stat contractant rezident al celui alt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai pentru studii sau instruire le primește pentru întreținere, studiu sau instruire nu vor fi impuse în acest stat, cu condiția ca aceste plăți să provină din surse aflate în afara acestui stat.

2. Pentru alocațiile, bursele și remunerațiile dintr-o activitate salariată, care nu sunt acoperite de paragraful 1, un student sau un practicant la care s-a făcut referire la paragraful 1 va fi, de asemenea, îndreptățit pe perioada de studii sau de instruire la aceleași scutiri, înlesniri sau reduceri de impozite de care beneficiază rezidenții statului contractant pe care îl vizitează.

ARTICOLUL 22

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică, care vizitează un stat contractant pentru a preda sau a face cercetare științifică la o universitate, colegiu, școală sau altă instituție de învățământ recunoscută în acel stat și care este sau a fost, imediat înainte de această vizită, un rezident al celui alt stat contractant, va fi scutită de impozit în primul stat contractant menționat pentru remunerația primită pentru predare sau cercetare, pentru o perioadă care nu va depăși 2 ani de la data primei sale vizite în scopul menționat, cu condiția ca remunerația să fie obținută de această persoană din surse aflate în afara acestui stat.

2. Prevederile paragrafului 1 ale acestui articol nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 23

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile numai în acest stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietăți imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, obținute de un rezident al unui stat contractant, care desfășură activitatea de afaceri în celălalt stat contractant

printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în acel celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

ARTICOLUL 24

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare, astfel cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, deținute de un rezident al unui stat contractant și care sunt situate în celălalt stat contractant, poate fi impus în acest celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare, făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente poate fi impus în statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

3. Capitalul constituit din nave, aeronave, vehicule feroviare și rutiere, exploatate de o întreprindere a unui stat contractant în trafic internațional, sau din vapoare angajate în transport internațional pe căi navigabile interioare și proprietățile mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea mijloace de transport este impozabil numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acest stat.

ARTICOLUL 25

Eliminarea dublei impuneri

1. Când un rezident al unui stat contractant realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, pot fi impuse în celălalt stat contractant, primul stat menționat va recunoaște:

— ca o deducere din impozitul pe venitul celui rezident, o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în acel celălalt stat;

— ca o deducere din impozitul pe capitalul celui rezident, o sumă egală cu impozitul pe capital plătit în acel celălalt stat.

Această deducere, în ambele cazuri, nu va depăși totuși acea parte din impozitul pe venit sau pe capital, astfel cum a fost calculat înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă, după caz, venitului sau capitalului care poate fi impus în acel celălalt stat.

2. Când, în concordanță cu prevederile convenției, venitul obținut sau capitalul deținut de un rezident al unui stat contractant este scutit de impozit în acel stat, acest stat poate totuși, la calcularea nivelului impozitului pe venitul rămas sau pe capitalul celui rezident, să ia în considerare venitul sau capitalul scutit.

3. În scopul acordării unui credit într-un stat contractant, impozitul plătit în celălalt stat contractant se va considera că include impozitul plătit în acel celălalt stat, dar care a fost redus sau la care acel stat a renunțat în virtutea prevederilor sale legale pentru facilități fiscale.

ARTICOLUL 26

Nediscriminarea

1. Rezidenții unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuși rezidenții celui alt stat, aflați în aceeași situație.

2. Impunerea unui sediu permanent, pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat decât impunerea stabilită întreprinderilor celui celălalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celui alt stat contractant nici o deducere personală, în sensul sau reducerea în de prevește impu-

nerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile art. 9, ale paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12 și 13, dobânzile, comisioanele, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celui alt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celui alt stat contractant, nu vor fi supuse, în primul stat menționat, nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol se aplică impozitelor la care se face referire în art. 2 al acestei convenții.

ARTICOLUL 27

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că, datorită măsurilor luate de unul sau ambele state contractante, rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este. Cazul trebuie prezentat în termen de 3 ani de la prima notificare a măsurii luate, din care rezultă o impunere contrară prevederilor convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul, pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celui alt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc, pentru eliminarea dublei impuneri, în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 28

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau a legislației interne ale statelor contractante, privitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor convenției, în special pentru prevenirea fraudei sau evaziunii cu privire la asemenea impozite. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret, în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea impozitelor care fac obiectul

convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate în nici un caz ca impunând autorității competente a unui stat contractant obligația:

(1) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a aceluși sau a celui alt stat contractant;

(2) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a aceluși sau a celui alt stat contractant;

(3) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, industrial, profesional sau un procedeu de fabricație sau comercial, ori informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 29

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 30

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi supusă ratificării și va intra în vigoare la 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă ultima notificare prin care ambele state contractante își comunică îndeplinirea procedurilor legale interne necesare în fiecare țară pentru intrarea în vigoare a acesteia. Convenția se va aplica, în ce privește impozitele pe venitul obținut sau capitalul deținut în

fiecare an fiscal, începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost făcută ultima notificare.

2. De la data de 1 ianuarie a anului în care această convenție va intra în vigoare și se va aplica, Convenția încheiată între Republica Socialistă România și Republica Socialistă Federativă Iugoslavia pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe avere, semnată la Belgrad la 29 aprilie 1986 și în vigoare de la 1 ianuarie 1987, își va înceta valabilitatea între România și Republica Federală Iugoslavia.

ARTICOLUL 31

Denunțarea

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare o perioadă nedeterminată.

2. Fiecare dintre statele contractante poate să remită celui alt stat contractant, pe canale diplomatice, o notă de denunțare scrisă, la sau înainte de a 30-a zi a lunii iunie a fiecărui an calendaristic, începând din al cincilea an următor celui în care convenția a intrat în vigoare. În această situație, prezenta convenție va înceta să aibă efect în ce privește impozitele pe venitul obținut sau pe capitalul deținut în fiecare an fiscal, începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezenta convenție.

Întocmită la Belgrad la 16 mai 1996, în două exemplare originale, în limbile română, sârbă și engleză, ambele originale fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,

Teodor Viorel Meleşcanu,

ministru de stat, ministrul afacerilor externe

Pentru Guvernul Republicii Federale Iugoslavia,

Iovan Zebici,

viceprim-ministru federal și ministrul federal al finanțelor

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Federal al Republicii Federale Iugoslavia pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Belgrad la 16 mai 1996

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Federal al Republicii Federale Iugoslavia pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la Belgrad la 16 mai 1996, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 8 iulie 1997.
Nr. 305.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.